

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalovanému **Ministerstvu kultury**, se sídlem Praha 1, Maltézské náměstí 471/1, za účasti osoby zúčastněné na řízení **Jihočeské vědecké knihovny v Českých Budějovicích**, se sídlem České Budějovice, Na Sadech 26-27, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2013, č. j. 8 Ca 129/2009 - 233,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí včas podanou kasační stížností proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2013, č. j. 8 Ca 129/2009 - 233, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ministra kultury ze dne 25. 3. 2009, č. j. 3755/2009.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že je podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatel byl již v řízení před městským soudem osvobozen od soudních poplatků, a to usnesením ze dne 13. 2. 2012, č. j. 8 Ca 129/2009 – 112. Toto osvobození od soudních poplatků se podle § 36 odst. 3 *in fine* soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) vztahuje i na řízení o kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 15. 4. 2014, č. j. 3 As 31/2014 - 32, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele, aby předložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. K splnění této povinnosti byla stěžovateli stanovena lhůta dvou týdnů a byl zároveň poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě. Předmětné usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 22. 4. 2014; reagoval na něj podáním ze dne 23. 4. 2014, podaném k poštovní přepravě dne 24. 4. 2014, ve kterém požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů z důvodu nemajetnosti. Své majetkové poměry dokládal vlastním prohlášením z téhož dne. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2014, č. j. 3 As 31/2014 – 52, byla žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti

zamítnuta. Současně byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení výzvy předložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie; přitom byl poučen i o následcích neuposlechnutí této výzvy. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 6. 6. 2014. Na toto usnesení reagoval stěžovatel podáním ze dne 13. 6. 2014, doručeným soudu elektronicky bez uznávaného elektronického podpisu. V tomto podání stěžovatel zopakoval své námitky, směřující proti napadenému rozsudku městského soudu, a dále uvedl, že usnesení, které mu bylo doručeno dne 6. 6. 2014, nepřijímá, a to pro jeho arogantnost („*po skoro dvou měsících neběžného otálení*“), lživost, nekonzistentnost a libovůli; stěžovatel vyjádřil své přesvědčení, že je „*adresovaným soudem arogantně ignorován či sverpě soustavně tupen*“. Uložení povinnosti doložit své zastoupení považoval stěžovatel za šikanózní, a proto jej odmítl splnit; namítl též, že lhůta pro splnění této povinnosti nebyla odůvodněna.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. platí, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud kasační stížnost odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení (mj. zastoupení advokátem) a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného zastoupení advokátem je nedostatkem odstranitelným. Jak již bylo výše uvedeno, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k doložení plné moci poprvé samostatným usnesením a následně usnesením ze dne 16. 5. 2014, ve kterém byla současně zamítnuta jeho žádost o ustanovení zástupce. Posledně jmenované usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 6. 6. 2014. K doložení podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. byla stěžovateli stanovena lhůta deseti dnů od doručení usnesení. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená výzvou počala běžet dnem následujícím po dni doručení, tj. dne 7. 6. 2014. Lhůta uplynula v pondělí 16. 6. 2014. Stěžovatel do tohoto data a ani později kasační stížnost podle výzvy soudu nedoplnil, tj. nepředložil plnou moc zvoleného advokáta a ani nedoložil, že by disponoval příslušným vysokoškolským vzděláním, ač byl o následcích marného uplynutí lhůty řádně poučen.

Přestože byl stěžovatel v kasačním řízení osvobozen od soudních poplatků, neodstranil absenci jiné podmínky řízení, a Nejvyšší správní soud proto jeho kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a přes výzvu soudu nebyly odstraněny; v řízení o kasační stížnosti proto nebylo možné pokračovat.

Na výše uvedeném nemůže ničeho změnit ani tvrzení stěžovatele, že usnesení ze dne 16. 5. 2014 nepřijímá a povinnosti v něm uložené nehodlá plnit. Pokud stěžovatel vytýká zdejšímu soudu, že v řízení skoro dva měsíce „*neběžně*“ otálel, pak nelze než konstatovat, že stěžovatel byl připisem ze dne 18. 2. 2014, č. j. 3 As 31/2014 – 5, poučen o složení senátu a o dalších procesních právech; následně stěžovatel doručil zdejšímu soudu žádost ze dne 27. 2. 2014, aby mu zdejší soud ponechal dostatečně dlouhý čas na zajištění povinného zastoupení. Zdejší soud mu tedy vyšel vstříc a vyčkal, zda stěžovatel doloží své zastoupení advokátem. Usnesení, ve kterém již byla tato povinnost stěžovateli uložena ke splnění ve dvoutýdenní lhůtě, bylo vydáno dne 15. 4. 2014 a stěžovateli doručeno dne 22. 4. 2014. Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že stěžovateli poskytl celkově dostatečně dlouhou dobu

pokračování

k předložení plné moci advokáta, tak jak žádal ve své žádosti ze dne 27. 2. 2014. Sluší se též podotknout, že v mezidobí neměl zdejší senát ani spis po celou dobu k dispozici, neboť byl připojen ke spisu zdejšího soudu sp. zn. Aprk 14/2014, a to pro účely rozhodnutí o stěžovatelově návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu v řízení před Městským soudem v Praze.

Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. V řízení nebylo doloženo, že by osobě zúčastněné na řízení vznikly jakékoliv náklady v souvislosti s plněním povinnosti, kterou by jí uložil soud, ani nebyly zjištěny žádné důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by jí měl soud přiznat náhradu nákladů. Nejvyšší správní soud proto podle § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu